е живъ мъртвецъ; и чужди сѫ за него
И радости и сълзи на живота, —
Защото нѣма той човѣшко чувство,
Защото нему чуждъ е духъ човѣшкий…

„Що значи твоя смѣхъ, другарю мой?
Какъ си своя [illegible] [illegible]?
Въ [illegible] ли искашъ да [illegible]?"

— [illegible] [illegible] и сбира буря, що ги [illegible]?

та и [illegible] съ [illegible] ([illegible]) си за бѫдѫщето

„Презъ мракъ и буря плавамъ азъ съ пѣсень
И нищо не смущава мой духъ.
На правдата свѣтий фаръ, любовьта
Е мой водитель: — гдѣто и да съмъ,
Знамъ, на щастливий брѣгъ ще да изляза…
И [illegible] сърдце ми ще се насити! —
За него въ бѫднината небето? —
То вѣчно [illegible] да бие вѣчний изворъ, (на възраждението)
Чийто свѣтли брызги освѣжаватъ [illegible],
[illegible] му [illegible] за безкрайна обичь.
[illegible] брази [illegible] въ нѣго [illegible] е всичко, всичко
И старий свѣтъ, и настоящий и бѫдѫщий —
Въ единствената вѣчна святость на любовьта…
~~Другарю мой~~ изгоилъ е духъ?
Създаденъ е отъ Бога вселената презъ слово
А словото бѣ [illegible] любовьта!
Ще ли се слѣе [illegible] въ това слово? —
— Тукъ, въ моето сърдце, то е вече слѣто!..
Презъ мракъ и буря плавамъ азъ съ пѣсень
И нищо не смущава мой духъ.
На правдата свѣтий фаръ, любовьта
Е мой водителя: — гдѣто и да съмъ,
Знамъ, на щастливий брѣгъ ще да изляза!"

Вождъ грознитѣ вихри се надъ тѣхъ извиха
Като бѣсенъ звѣръ пуснатъ на свобода.

ин. № 387